

Texter av Oscar Danielson från *Gitarren är mitt svärd*

Gitarren är mitt svärd (Engelsk originaltext: Ragne Wahlquist) Jag föddes i smärta, i det eviga regnet. Jag stod där ensam i natten. Ingen som höll av mig.

Gitarren är mitt svärd. Rock 'n rollen är min värld. Jag ska slåss till jag dör. Till mitt sista andetag.

I skenet från månen, en natt mycket snart, ska du se mig slå till, jag plockar upp en mikrofon.

Ingenting är gratis, och inget är för mig, men jag har sett en duva för kärlek och fred.

Gitarren är mitt svärd. Rock 'n rollen är min värld. Jag ska slåss till jag dör. Till mitt sista andetag.

Från stan Jag vet vad flickorna vill ha, unga allvarliga män från någon medelstor svensk stad. De ska spela gitarr, trummor eller bas, vara söta men ändå ha något lite farligt drag.

Här står man. Är allting förbi? Ja, man undrar: hur ska det bli? Man rår inte för att man kommer från stan.

En schysst uppväxt i schyssta kvarter, kanske var det redan där som gardinen drogs ner. Ja, det har alltid varit svårt, och man undrar: ska det alltid vara så?

Här står man. Är allting förbi? Ja, man undrar: hur ska det bli? Man rår inte för att man kommer från stan.

Barbro & Gunnar Gunnar ligger under sin bil i sitt garage. Barbro lagar mat, hon säger till när den är klar. Och fastän villan är betald och livet gaska lätt, är det nånting som känns fel, men Gunnar vet inte vad. *Barbro och Gunnar.*

Gunnar körde en mjuk och mysig stil. Gav bort sina pengar till Ordfront KPML(r) Och Barbro? Hon var röd, närmast militant. De slogs för en bättre värld, ni vet, röda fanor, gå på led, slåss med snuten och krama träd. *Barbro och Gunnar.*

Gunnar funderar, försöker förstå: "Hur kunde man få så otacksamma barn? Här ställer man upp och skjutsar till ishockey, fotboll, och mer. Här engagerar man sig i skolan, men säg, vad hade man för det?" Ja, Gunnar är lite dum. Men Barbro är intelligent, löser 365 korsord på ett år. Allt medan vi slår tillbaks, hårt och besinningslöst, vilken fest, se hur hela världen går i kras. *Barbro och Gunnar.*

Vill förstå Ser en rockshow på teve. En ung man svär och lever om. Har någon gjort honom illa? Är det krig där han bor? Han jobbar på, och publiken tycks förstå. Men jag tycker nog ändå att han har en tråkig attityd.

Nu slår han sönder sin gitarr. Nu så sliter han sitt hår. Jag vill förstå vem han är så förbannad på.

Den unge mannen jobbar på. Han sparkar upp och han sparkar ner. Se, nu skriker han rätt ut. Verkar vara en kille med problem. Jag vill förstå vem han är så förbannad på. Kan det vara på sin mamma?

Kanske samhället i stort?

Nu slår han sönder sin gitarr. Nu så sliter han sitt hår. Och jag, jag vill förstå vem han är så förbannad på.

Hallands floder Fyra sädesslag, som jag har glömt vad dom heter idag. Afrikas stater. Var och en med en namngiven huvudstad. Statsskicket i Ungern. Antal meter till solen, till månen och runt jorden. Allt detta lärde jag, sedan glömde jag ...

Jag kan ha fel. Kanske menade de väl. De kanske trodde på det de sa, att det kunde vara bra att veta. Men jag kan fråga mig alltjämt, det där med Hallands floder, var det allvar eller var det ett skämt?

Det gick på led. Två och två, hand i hand. Och det plockades upp löv som klistrades upp på papper när vi kom fram. Fiskarna dog i vårt akvarium, fröken tröstade och log. Sedan sprättade vi upp dom, under glada tillrop och vilda tjut. Det var då vi förstod att fiskar, det är mest en massa slem och de har nästan inget blod.

Men jag kan ha fel. Kanske menade de väl. Dom kanske trodde på det de sa, att det kunde vara bra att veta. Men jag kan fråga mig alltjämt, det där med Hallands floder, var det allvar eller var det ett skämt?

Så tog jag studenten. Vi satt i aulan och rektorn höll tal. Han pratade om vår framtid, vikten av kunskap och om att söka nya svar. Jag fylldes med obehag. Det var nånting i luften, nånting med det han sa. Och den blicken mot kollegiet, var det ironi i rösten när han sa: "Lycka nu till i livet, och ta med er på vägen allt som vi lärt er." Nästan medvetlös av spriten såg jag sammanhang jag förut aldrig sett. Jag såg ondskan i vår tid, en konspiration av mått som aldrig någon nånsin sett.

Men jag kan ha fel. Kanske menade de väl. De kanske trodde på det de sa, att det kunde vara bra att veta. Men jag kan fråga mig alltjämt, det där med Hallands floder, grammatiken, gymnastiken och fysiken och allt det andra, var det allvar eller var det ett skämt?

Kultur Tack men nej, kultur intresserar inte mig.

Harry, Vesper och jag Det var en galning lös idag. Han slog ihjäl sin fru och sina två små barn. Jag slickar mig på tummen och vänder blad.

Jag hört om människor som inte är som de ska. Och om andra som inte mår nåt bra. Och att i bilköer i USA, där skjuter de på varann.

Katten spinner i mitt knä. Jag slänger filten över benen och sjunker djupare ner i min fätölj. Och jag undrar vem mördaren kan vara.

Det sägs att det är krig i Kurdistan. Och att runt om i världen är det dags för tusentals barn att plocka ner skylten just idag.

Katten spinner i mitt knä. Jag slänger filten över benen och sjunker djupare ner i min fätölj. Jag slickar mig på tummen och vänder blad.

Där åker Harry och Vesper i en taxi genom stan. Och de undrar vem mördaren kan vara.

I mina drömmar där är Harry, Vesper och jag. Och vi undrar vem mördaren kan vara.

Två gör ingen sommar Här står vi, hand i hand medan tågen går förbi. Du ger mig blommor och tänder ljus. Men tro mig: två gör ingen sommar.

Vi kan väl bränna alla broar. Säga saker som vi inte kan förlåta varandra. Du, vi ställer till en scen, och så skiljs vi för att aldrig träffas mer.

Vi har pratat om att ge oss ut och resa. Men det blir mest bussen hem och sen till jobbet nästa dag igen. Vi pratar om det franska köket, men det blir mest det italienska.

Här står vi, medan tågen går förbi. Du, vi bränner alla skepp och lägger ut.

Vi kan väl bränna alla broar. Säga saker som vi inte kan förlåta varandra. Du, vi ställer till en scen, och så skiljs vi för att aldrig träffas mer.

Höger handtag Mamma gråter. Pappa svär. Mormor skakar på huvudet och säger: "Vad ska det bli av den där?". Jag säger: "Lugn, bara lugn. Jag diskar glasen först, jag har full kontroll.

Jag har sköljt tänderna med flour. Jag har sett bildband från Pogo Pedagog. Ingen kan nå mig. Jag har full kontroll. Jag har höger handtag rött och vänster grönt. Jag diskar glasen först. Jag har full kontroll."

Alla bråkar. Att det ska bli ett sånt liv för man vill låna nån hundring ibland. Jag menar pengar, det är väl inga problem? De finns och det spelar ingen roll var de kommer ifrån. Jag vet, jag har en halv miljon i lån och jag har full kontroll.

Jag har sköljt tänderna med flour. Jag har sett bildband från Pogo Pedagog. Ingen kan nå mig. Jag har full kontroll. Jag har höger handtag rött och vänster grönt. Jag diskar glasen först. Jag har full kontroll.

Mamma säger: "Hur kunde allting gå så fel? Vi som menade så väl. Ni fick genomtänkta svar, ni fick allt ni ville ha men ni blev som vackra ord, som en evighetsmaskin, ser bra ut på pappret men det är inte mycket mer.

Jag har sköljt tänderna med flour. Jag har sett bildband från Pogo Pedagog. Ingen kan nå mig. Jag har full kontroll. Jag har höger handtag rött och vänster grönt. Jag diskar glasen först. Jag har full kontroll.

Killen med choklad Du kan stå där med ditt flin, och jag med min stående lottorad som aldrig vill gå in. Du, det gör mig ingenting, inget alls.

Jag säger: "Hej, hallå, snart är det min giv. För jag är killen med choklad."

Slå dig trött, min vän. Din tid är nu, så spänn din båge allt vad du kan, min vän. Snart är allt förbi och jag får evig hämd.

Vid min faders högra sida, där ska man se mig sitta. Så svinga nu ditt svärd, för min vän, du kommer inte vara där.

"Hej, hallå, snart är det min giv. För jag är killen med choklad."